

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/341/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919203615
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7919203615.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slebodníka v právnej veci žalobkyne S. L., T., T. XXX/XX, zastúpenej Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, Prešov, Hlavná 50, IČO: 50 003 500 proti žalovaným 1) J. R. D. X) J. R., N. T., N. XX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu 14C/36/2019-17 z 9.9.2019 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) uznesením rozhodol: Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej len NO) zamietá.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou z 8.8.2019, doručenou mu 9.8.2019, domáha a čím ju odôvodnila (reprodukoval doslovne takmer celý jej obsah), že spolu so žalobou podala aj návrh na nariadenie NO (uviedol, čo ním žiadala a čím ho odôvodnila), že na preukázanie svojich tvrdení predložila výpis z LV č.XXX Q.. Ú.. E., výpis z LV č.XXX Q.. Ú.. E., informatívnu kópiu mapy katastrálne územie Dargov, výzvu na vypratanie nehnuteľnosti z 8.7.2019, potvrdenie obce Dargov z 23.7.2019 a fotografiu z r.1982. ďalej uviedol, čo zistil z výpisu z LV č.XXX Q.. Ú.. E. (Č..K..X), O. K. Č..XXX Q.. Ú.. E. (č.l.10), z informatívnej kópie z mapy vytvorenej cez katastrálny portál k. ú. E. z 8.8.2019 (č.l.12), čo je zrejmé z výzvy na vypratanie nehnuteľností z 8.7.2019, čo zistil z Potvrdenia obce Dargov z 23.7.2019 (č.l.14) a z priloženej fotografie (č.l.15). Citujúc znenie § 324 ods.1,2, § 325 ods.1,2 písm. d), § 328 ods.1, ods.2 prvá veta a § 329 ods.1 prvá veta, ods.2 C. s. p., ďalej uviedol: Platná právna úprava v cit. § 325 ods.1 C. s. p. umožňuje nariadiť NO, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pred nariadením NO posudzoval, či - je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, - žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, - uložením požadovanej povinnosti možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha, - navrhovaným NO nebude vytvorený nenávratný stav, - právne účinky NO neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah, - sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie NO sa vyžaduje, aby žalobca označil dôkazy aspoň základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený NO, a tiež dôkazy pre osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti NO. Oboznámil sa s podaným návrhom na nariadenie NO, ako aj s priloženými listinnými dôkazmi a po preskúmaní skutkových a právnych dôvodov návrhu ustálil, že nie sú splnené podmienky pre jeho nariadenie. K uvedenému záveru dospel z toho dôvodu, že žalobkyňa skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie NO a predloženými listinnými dôkazmi neosvedčila potrebu nevyhnutnosti súčasnej úpravy pomerov. Jej úlohou bolo pri podaní návrhu na nariadenie NO osvedčiť skutočnosti nevyhnutné pre jeho nariadenie, čo nespĺnila. Len na základe ňou tvrdených určitých skutočností, nie je možné vydať žiadne rozhodnutie, teda ani nariadiť NO. Nariadenie NO predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť uplatneného práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Existencia právneho pomeru medzi stranami sporu alebo nároku, príp. ich osvedčenie samotné

ešte netvorí zákonný dôvod pre nariadenie NO. Až ich ohrozenie dovoľuje mu NO nariadiť. Toto ohrozenie musí byť konkrétne a musí byť oprávnenými účastníkmi navyše aspoň osvedčené. Okrem existencie nároku musí však osvedčiť, že jej hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy. Ako dôvod nariadenia NO uviedla to, že žalovaným v súčasnosti nič nebráni v tom aby spornú parcelu previedli na inú osobu, ďalej, že žalovaný v 1. rade na ňu vykrikoval, že jej zbúra plot, vyháďže jej všetky veci a takto si zaberie svoj pozemok, ako aj to, že jej bola doručená výzva žalovaných z 8.7.2019, v ktorej ju vyzývajú na vypratanie im patriacej nehnuteľnosti, pričom poukázal na tú skutočnosť, že žalovaní sú v súčasnosti riadnymi vlastníkmi spornej parcely, avšak konkrétny dôkaz, ktorým by dostatočným spôsobom osvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, mu nepredložila. Žiadnym spôsobom neosvedčila dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, t. j. základné podmienky pre nariadenie NO. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že v konaní neboli rozhodujúce skutočnosti ňou osvedčené dostatočným spôsobom tak, aby bolo možné konštatovať splnenie zák. stanovených podmienok pre vydanie NO, a preto návrh na jej nariadenie zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie a uviedla: Uznesenie považuje za nesprávne z dôvodu uvedeného v: § 365 ods.1 písm. b),d),f) a h) C. s. p. Poukazovala na to, že napadnuté uznesenie nemá relevantnú oporu vo vykonanom osvedčovaní a nie je ani dostatočne odôvodnené. Citovala znenie § 220 ods.2, § 234 ods.2 a § 236 C. s. p. Napadnuté uznesenie tak zjavne už len z uvedených dôvodov nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Citovala, čo Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len SR) v Náleze I.ÚS 243/07-25 z 19.6.2008 (v bode 7. a 8. odôvodnenia), v Náleze II.ÚS 753/2015-41 z 15.6.2016 (v bode 12. a 13. odôvodnenia) a v Náleze III.ÚS 107/07-43 z 30.10.2007 (na str.11 odôvodnenia) konštatuje. So zreteľom na uvedené, dávala do pozornosti odvolacieho súdu závažné skutočnosti, ktoré uviedla vo svojom návrhu na nariadenie NO z 8.8.2019 a poukazovala na jeho jasný a zrozumiteľný obsah. Reprodukovala doslovne celý obsah návrhu na nariadenie NO. Právna úprava nevyžaduje, aby v čase podania návrhu na nariadenie NO už došlo k zásahu do jej majetku, pretože postačuje, ak takýto zásah hrozí, kde táto podmienka je daná s poukazom na doterajšie konanie žalovaných, opísané v návrhu. Vzhľadom na uvedené navrhla zmeniť napadnuté uznesenie tak, že sa nariadi NO v tomto znení: Žalovaní sú povinní zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou vedenou Okresným úradom Trebišov, katastrálny odbor, pre okres Trebišov, obec Dargov k. ú. E., V. K. Č..XXX ako parcela registra C č.116, druh pozemku trvalý trávny porast vo výmere 85 m², najmä túto parcelu predať, darovať, zameniť, dať do nájmu alebo bezplatného užívania, vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti alebo družstva, zaťažiť záložným právom, zabezpečovacím prevodom práva, vecným bremenom až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Žalovaní sú povinní zdržať sa prác, ktorými by odstraňovali oplotenie, vrátane jeho základov a s tým súvisiacich zásahov na nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Trebišov, katastrálny odbor, pre okres Trebišov, obec Dargov, k. ú. E., V. K. Č..XXX ako parcela registra C č.116, druh pozemku trvalý trávny porast vo výmere 85 m² a strieť užívanie tejto parcely ňou až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť jej všetky trovy tohto konania na účet jej právneho zástupcu.

4. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 CSP a uznesenie potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správne, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia.

5. Ani jeden zo žalobkyňou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

6. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký [medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vypočítanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia]. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje jeho pochybenie. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

7. Hlavnými znakmi, charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 365 ods.1 písm. b) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť strán sporu v konaní pred súdom využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zák. zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov SR.

9. Pod pojmom procesný postup sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

10. V odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a tým porušil jej právo na spravodlivý proces.

11. Podľa ustálenej rozhodovacej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. V odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby konanie na súde bolo takou inou vadou postihnuté.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

14. Všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke sú správne a majú oporu v listinách nachádzajúcich sa v spise.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k

zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

16. Súd použil správne právne predpisy, správne ich aj vyložil a na daný skutkový stav ich i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia (§ 387 ods.2 CSP) možno doplniť:

18. Právna úprava výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie NO, avšak z § 329 ods.1 CSP jednoznačne vyplýva, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov vyjadruje, že subjekt domáhajúci sa vydania NO musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo obavu o ohrozenie budúcej exekúcie, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o NO a rozsudku. Aj v konaní o vydanie NO súd postupuje v súčinnosti so stranami sporu tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi nimi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu NO. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení strany sporu na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia NO [Uznesenie Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 6MCdo 5/2012 z 28.11.2012].

19. Skutočnosti týkajúce sa dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, budú predmetom dokazovania a hodnotenia pri rozhodnutí vo veci samej, preto ak by sa nimi súd zaoberal už pri rozhodovaní o nariadení NO, znamenalo by to prejudikovanie rozhodnutia vo veci samej, čo je neprípustné.

20. NO je prostriedkom, ktorým sa dočasne upravujú pomery strán sporu, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pri nariaďovaní samotného NO prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie NO má dočasný (predbežný charakter). Z toho dôvodu nie je sice potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie NO sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ako aj z dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom NO je totiž rýchle a aj pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu [napr. uznesenie NS SR 2MCdo 3/2010].

21. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná (napr. uznesenie NS SR 6Cdo 171/2010).

22. Nariadenie NO je prípustné a opodstatnené vtedy, ak a) sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami sporu, b) tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, c) táto dočasná úprava je potrebná, d) sa v právnych vzťahoch medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a e) sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu (strana sporu nie je obmedzená spôsobom neprimeraným povahe veci).

23. Súd pri nariaďovaní NO musí vziať zreteľ na fakticitu javu, proporcionalitu následku a príčiny jeho vzniku a musí zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov, za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán sporu.

24. Nariadením NO nesmie dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu alebo tretích osôb, ochrana sa poskytuje iba dočasnou úpravou, pričom vzhľadom na dočasnosť je najdôležitejšie, aby nedošlo k založeniu nenávratného alebo neobnoviteľného stavu.

25. V prejednávanej veci súd dospel k správne právnemu záveru, že pre nariadenie navrhovaného NO neboli (aj vzhľadom na uvedenú ustálenú súdnu prax) splnené predpoklady uvedené v § 324 ods.1 a § 325 ods.1,ods.2 písm. d) CSP, lebo skutočnosťami tvrdenými v návrhu na nariadenie NO žalobkyňa neosvedčila potrebu a nevyhnutnosť jeho nariadenia, na čom nič nemení ani odvolanie.

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.